

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravištvo in ekspedicijska, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznani (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna peti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenjskih alicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 86.

V Ljubljani v petek 15. aprila 1892.

Letnik XX.

VABILO

na

volilni shod

kateri priredi

Katoliško-politično društvo

v Ljubljani

na velikonočni ponedeljek, dné 18. t. m.
ob 11. uri dopoldne

v rokodelskem domu, Poljske ulice št. 10.

Dnevni red:

1. *Mestno gospodarstvo.* Poroča gospod dr. Vinko Gregorič.
2. *Razgovor o mestnih volitvah.*
3. *Slučajni nasveti.*

K obilni vdeležbi vabi najljubneje

Odbor „Katol. polit. društva.“

Po deželni zborih.

III.

Bolj povoljni so nam sklepi deželnega zbora štajerskega, kateri se ne tičejo v nikakoršnem oziru narodnega vprašanja. Preobširno bi bilo, ko bi hoteli tukaj vse navajati, kar je deželni zbor ukrenil. Posebne važnosti je, da je letos sklenil zdravstveni zakon. Prvotni načrt je dotični odsek sedaj predelal tako, da zakon bolj ugaja potrebam dežele. Kake vspehe bode novi zakon imel, to bode seveda še le bodočnost pokazala.

V narodno-gospodarskih ozirih je jel na Štajerskem v deželni zbornici prevladati neki konservativni duh, vsled česar se židovski listi že močno jezé. Sedaj je storjen še le začetek, ali upati je, da bode deželni zbor hodil po poti, katero je nastopil.

Večina deželnega zbora je sicer liberalna, ali vendar prihaja do prepričanja, da v narodno-gospodarskem oziru liberalni nauki ne rodé dobrega sadu. To je posebno pokazala s tem, da se je sklenil zakon, po katerem se bodo lahko zabranile ženitve nemaničev.

Po določbah tega zakona bode se vsakdo moral pri občini oglasiti za dovoljenje, ko bi se hotel oženiti.

Občina pa mu bode mogla v naslednjih slučajih odreči dovoljenje: 1. če je prejšnje leto iz občinske blagajnice ali pa iz kakega javnega dobrodelnega zaklada dobival kako podporo; 2. če se živi od beračenja; 3. če mu delo mrzi ali je pod policijskim nadzorstvom; 4. če zaradi slaboumnosti ali pijančevanja ali pa zaradi telesnih hib od njega že naprej ni pričakovati, da bi mogel preživiti družino.

Proti odločbi občinskega odbora se bode mogče pritožiti na okrajno glavarstvo, in potem pa še na namestništvo.

Iz kakega drugega uzroka, kakor iz omenjenih, pa občina ne bode nikomur smela braniti ženitve.

Vsakdo mora priznati, da so določbe tega zakona jako umestne, ali vendar so dunajski liberalni listi zaradi njih zagnali silen krik.

Občno je znano, kake sitnosti in pa troške imajo občine za otroke od ljudij, kateri jih ne morejo preživiti. Posebno to hudo čutijo kmetske občine. Taki ljudje so pa tudi nevarni premoženju svojega bližnjega.

Liberalci vseh teh stvari navadno ne poštevaajo. Njim je navadno le za to, da po ceni dobé delavce za svoje rudnike in tovarne. Zaradi tega pa jim je

ležeče na tem, da se prebivalstvo hitro množi, naj se potem že preživi, kakorkoli hoče.

Bogati tovarnar ali posestnik rudnikov itak nima skrbi za svoje delavce; kadar niso več za delo, pridejo le občinam na glavo.

Pričakujemo, da bode tudi v drugih podobnih vprašanjih v bodoče deželni zbor se bolj oziral na prave potrebe prebivalstva, nego pa na židovske liberalne doktrine. To, da je deželni zbor vsprejel ta zakon, pa tudi nas veseli iz političnih oziror. S tem je jasno pokazano, da se štajerski Nemci oddaljujejo od zedinjene levice, ker zatajujejo njena načela. Razpad se pokazuje tudi v drugih deželah in pričakovati smemo, da polagoma nekaj tako mogočna stranka izgine, ali pa vsaj zgubi skoro ves vpliv. To bode v korist avstrijskim narodom.

Sedaj pa imamo izpregovoriti še o nekem drugem dogodku, ki je v zvezi z deželnim zborovanjem.

Dné 6. t. m. je bil deželni glavar povabil vse poslance, deželne uradnike in zastopnike časopisja k parlamentarnemu zajutruku. Ta zajutrek je bil tem pomenljivejši, ker je prišel tudi namestnik. Pri tem banketu se je mnogo napivalo, in je zlasti deželni glavar grof Wurmband bil posebno prijazen z opozicijo.

Tudi Slovenci so ta dan bili deležni posebne naklonjenosti gospoda glavarja, ki je mej drugim rekel, da mu je nekoč neki slovenski poslanec očital, da postopa, kakor vojvoda štajerski; to mesto bi on sicer rad prevzel, ali pri sedanjih razmerah ni dosegljivo. Po jako prijaznem govoru je grof napil slovenskemu prebivalstvu dežele.

Nam dosedaj ni znano dovolj slučajev, da bi grof Wurmband bil z nami tako prijazen. Pri otvorjenju neke železnice je celo slovenskim županom dajal kaj nedostojne lekcije. Gotovo mora grof Wurmband imeti svoje posebne uzroke, da tako prijazno občuje s Slovenci.

LISTEK

Zmaga križa.

Crtica iz Bosne.

Star rek pravi, da se civilizacija po novih svetovnih pokrajinah širi, ker iste osvaja trojnim načinom: „z mečem, potem z motiko in končno s križem.“ Še vzvišenejšje je pa to kulturno osvajanje, ako se izvršuje z idealno močjo križa in brez orožja; če zlato znamenje človekoljubja pogumno prodira v tmine zdivjanosti in surovosti, katere časih osvetljujejo sovražni bliski demonskega sovraštva...

Najpogumnejši prvoboritelji verskega življenja v nerodovitnih in brezkulturnih deželah so izvestno bratje trapisti. V svojem življenju sestali sem se samo enkrat s tem redom, videl resne te može v haljinah, obkoljene od sovraštva, preganjanja in neverstva, preganjane od fanatiškega sovraštva turškega in divjih življenj neukročene prirode — kako so tiho in mirno sejali sveto seme verske omike.

Kaka setev in kaka žetev! Koliko zlatih zrnc prave ljubezni do bližnjega se je zámán posejalo, koliko gomil v svojem poklicu umrlih bratov se je nakupičilo, — da je pognala jedna izmed teh cvetk! In bratje se ne utrudijo, ne omahujejo, ne odjenjajo na dolgem potu, na kojem se ne šteje človeško življenje, temveč pokolenstvo, ko se bratom

nagne dan, ne odlože tožeči križa, da ga zopet nalože iz nova mlajši v dovršenje velicega dela la trappe. Nihče ne vpraša po imenih teh vrljih junakov, ki so v nepopisno težkem in brezorožnem osvajanju kulture pali na bojnem polju civilizatornega napredka; molče izdihnejo dušo svojo in samo v daljini zré njih mrklo oko, a ne na ozkem obzorju svojega življenja — bližujoči se prelep cvit: zmaga križa!

* * *

Na levem bregu deroče reke Vrbas v Bosni, ki izvira v Raduzi planini ter hiti srebropeneča in valovita med košatimi gozdi preko vasi Delibaše, — tu stoji na pečine prislone samostan očetov trapistov, — nazivljen „Maria stella“ (Marija zvezda). Samostan se sme ponosno tako nazivljati. Kakor prekrasna, mila zvezda prikazal se je bosanskim kristijanom v noči najhujšega pritiska in turškega suženjstva nad dolino Vrbas.

Sinovi bosanskih planin in dolin, koji so ostali zvesti veri svoji in trpeli najhujšo bēdo, tiho so šepetali ime Izveličarjevo, — ti sinovi našli so v samostanu „Marija zvezda“ v drugo rešilno tolažbo in uteho onega čistega, vzvišenega nauka ljubezni, ki je na Golgati prisiljal kot jutranja zarija boljše človeške usode vsemu svetu.

V prejšnjih časih stale so okoli samostana posamične, poblešno skrite borne kočje katoliških Bos-

njakov, katere so slednji zgradili za dōbe turškega gospodstva. Nesrečni kristijani so se boječe skrivali pred krvoločnimi Turki. V teh kočah ni bilo nikjer luči zvečer; stanovniki se niso upali prižigati svetiljk, da bi svet ne privabil njih krutih tlačiteljev.

Gorjé nesrečnikom! Kakor zasledovalni psi so se Turki plazili okoli koč in prežali, da zasledé kako izdajsko besedo, kako kletev zoper Turke v tihi noči. Tako so sedeli kristijani s svojci nepremično v temi, okoli njih otroci, ne poznavajoči ni šole, ni cerkve, lačni, stradajoči in boječi; in Turek, misleč, da so kočje prazne, plazil se je dalje. Ubogi kristijan ni smel oholega Turčina nepremišljeno opozoriti na svoje borno imetje, na ženo in hčer svojo.

Med te siromake dospel je leta 1869 — devet let pred okupacijo Bosne — predstojnik trapistov v spremstvu nekoliko bratov. Kupili so zemljišče, kjer stoji danes samostan, za 400 avstrijskih zlatov. Za svojo prvo naselbino zgradili so nekako kolibo od pletičja in jo pokrili z deskami. Celo leto so tako živeli, preganjani, sovraženi in izpostavljeni vsem vremenskim nezgodam, a skrivaj so poučevali v sv. veri kristijane ter jim delili tolažbo. Ko se jim leto na to pridružijo še drugi bratje, pričeli so graditi samostan. Toda njih up bil je zámán! Ko Hasin paša zvé, da kristijani ob Vrbasu bajé gradijo — trdujavo, prijaše v la Trappe s sijajnim spremstvom ter prepové gradnjo.

Kdor pozna dobro tega moža, bode kmalu uganil, kam pes tace moli. Nekoč je v državnem zboru dal razumeti, da bi se morala razširiti deželna avtonomija. Sedaj ko se Čehi poganjajo za češko državno pravo, dalmatinski in isterski Hrvatje pa za hrvatsko, je začel grof Wurmbbrand misliti, da bi ne bilo napak za štajerske Nemce, ko bi se razširila štajerska deželna avtonomija. Na to že dolgo dela in posebno hiti z razširjenjem deželnih uradov. Železniška deželna pisarna se je že osnovala, sedaj se osnuje bajte se statistična in pa zgodovinska, pride pa še zavarovanje, in Bog vé, kaj se še vse namerava. Tako obširen upravni aparat je pa le potreben, če se deželna avtonomija primerno razširi.

Grof Wurmbbrand je pa zvit politik in dobro vé, da svojih namenov ne bi mogel doseči proti volji druge narodnosti v deželi. Zaradi tega se je pa jel laskati Slovincem. Preverjeni smo, da ta zajutrek ni bil zadnji. Ko bi grof ne bil odvisen od vse nemške stranke, morda bi s časom Slovincem tudi v narodnem oziru kaj dovolil, da bi jih bolj privezal na Gradec.

V nekem oziru je celó dobro, da drugi Nemci pokažejo nam naravnost svoje sovraštvo in se nam tako ne laskajo, kakor grof Wurmbbrandt. Kdo vé, če bi Slovinci, ko bi vsi štajerski Nemci se poprijeli fine taktike svojega deželnega glavarja, ne dali se zapeljati, da bi jim celó pomagali doseči njihove namene. Mi smo itak vse preveč zaupljivi. Tako smo pa preverjeni, da se noben Slovenec ne bode dal z lepimi besedami pridobiti, ko vendar dejanja kažejo, da od štajerskih liberalcev Slovinci ne smemo pričakovati pravice, temveč bi razširjenje deželne avtonomije porabili le v to, da bi nas lažje pritiskali ob steno.

Deželni zbor kranjski.

(Večerna seja dne 8. aprila.)

(Konec.)

Šolstvo.

V imenu odseka za letno poročilo poroča poslanec Žitnik in nasvetuje, naj se takoj preide k posameznim točkam.

Posl. Hribar pa si izprosi besede k splošni debati ter ostro graja učno upravo. Omenja, da je naučni minister prepovedal na Češkem Komenskega slavnosti in odpustil iz službe profesorja na gorški pripravnici g. Spinčiča, kar je nekako nasilstvo. Nadalje je grajal, čemur tudi mi pritrujemo, da naučna uprava ne usliši opravičenih zahtev koroških in tržaških Slovincem za narodno šolo. Naučna uprava povsod ustreza Nemcem, a Slovincem ne dovoli niti jedne slovenske gimnazije. Kranjski deželni šolski svet še vedno zahteva na tri- in večrazrednih ljudskih šolah nemščino kot učni predmet, kar je nekako preziranje slovenske narodnosti. Nemški pouk na ljudskih šolah je pri nas nepotreben in brezvreden. Sploh vlada jemlje pod svoje okrilje nemški „schulverein“ in teži po germanizaciji. (Dobrokljci med narodnimi poslanci.)

Toda bratje se ne ustrašijo ter vztrajajo. Vendar le dobé dovoljenje, da smejo zidati hišo s 60 celicami za brate, ali brez cerkvice in sv. križa. V nekaterih mesecih se jim dovoli, da si napravijo svojo molitvenico, toda zvonjenje ni smelo oznanjati službe božje pri bosanskih trapistih. Ta bronasti don krščanstva ni se smel razlegati po turški deželi.

Okolu „Marije zvezde“ *) postajala je okolica vedno rodovitnejša in lepo obdelana. Molčeči, a marljivi bratje so poučevali kristijanske otroke poleg običajnih šolskih vednostij v vsakeršnih rokodelstvih. Vzgjajali so spretne kovače, mizarje, vrtarje, tkalce in gospodarje; nova nádeja je prešinjala srea kristijanom, videčim kako samostan skrbi za srečo in blaginjo njih dece.

Nepozabno ostane vzvišeno trenotje, ko drugi dan po osvobojenju Bosne na gradu „Konak“ v Sarajevem vihra avstrijska zastava in se oglasi v samostanu „Marija zvezda“ prvokrat milo večerno zvonjenje „Ave Marije“ po pokrajini. Kristijani pri zvókih pobožnega pozdrava ginjeni padejo na kolena; predstojnik trapistov razprostre nad svojo samostansko družinico blagoslovljajoč roke ter rosnih očij hvaležno vsklikne: „Gospod, dopolnjeno je!“

A. S.

*) Pred okupacijo Bosne je bil samostan pod avstrijskim varstvom.

Deželni glavar Detela je govorniku posegel v besedo, češ, naj ostane pri stvari. Posl. Hribar odgovori, da govori o šolstvu, in protestuje, da se mu zagovarja in govor kritikuje. Pokliče na ga k redni, če je kaj zakrivil.

Deželni predsednik baron Winkler brani učno upravo, katere ne vodijo osebná čustva, marveč zakon. Listi so sicer poročali o prepovedi Komenskega slavnosti, a ta prepoved ni bila splošna, temveč le ukaz, naj se ta slavnost ne véri v šolah, ker so bile s slavnostjo v zvezi narodne in politične tendence. Kar se tiče g. Spinčiča, je njegov izpust iz službe le posledica disciplinarne preiskave, katere sta se udeležila tudi dva svetovalca najvišjega sodišča. Zagovarjal je dalje potrebo nemških ljudskih šol v Ljubljani, kjer je do 6000 Nemcev. (Dr. Tavčar: Pa kakšnih!) Deželni šolski svet se je leta 1889 posvetoval o sklepu deželnega zbora gledé obligatne nemščine na tri- in večrazrednih šolah, a z ozirom na razmere ni preklical svoje naredbe.

Poslanec Luckmann zagovarja nemški „schulverein“ in potrebo nemščine, katero želi ljudstvo. (Ugovori na narodni strani.) Omenja tudi, da se imajo Slovinci vladi zahvaliti za večino.

Poslanec baron Schwegel pravi, da sam čisla Komenskega kot slavnega pedagoga, a slavnosti so bile prepovedane iz političnih uzrokov. Naglašá tudi potrebo nemških šol.

Poslanec Svetec odgovarja baronu Schweglu, da je tudi slovenske krvi. Ko bi bili Nemci tako mehki in pravični proti Slovincem, kakor so ti proti Nemcem, imeli bi mir povsod. Tako se je na primer v Celju pokazalo, kakšni so nasprotniki.

Poročevalec Žitnik meni, da mu ni treba ničesa dostavljati, ker so si predgovorniki itak povedali potrebno vsak s svojega stališča, ter prestopi k prvi točki letnega poročila o šolstvu.

Pod marg. št. 1. poroča deželni odbor o bivši c. kr. nižji gimnaziji v Kranju. V 13. seji dne 22. novembra 1890 je deželni odbor sklenil dve resoluciji. V prvi je visoki zbor z obžalovanjem vzel na znanje, da se visoko ministerstvo za nauk in bogočastje ne ozira na opravičene in že tolikrat vsestransko utemeljene prošnje za obstanek gimnazije v Kranju tako, kakor je to storilo pri restituiranju gimnazij v Bocnu, Freudenthalu in Prahatici. V drugi resoluciji se je naprosila visoka c. kr. deželna vlada, naj stori pri c. kr. naučnem ministerstvu vse potrebne korake, da se gimnazija zopet otvori in razširi na vseh osem razredov.

Deželni odbor je ta sklep naznanil c. kr. deželnemu predsedstvu s prošnjo, naj z ozirom na nujno potrebo te gimnazije za Gorenjsko pri visokem c. kr. naučnem ministerstvu dela na to, da se že vendar enkrat usliši ta prošnja ter zopet otvori gimnazija.

Ker na to deželni odbor ni dobil nobenega odgovora, usojam si staviti v imenu večine odseka za letno poročilo naslednjo resolucijo:

„1. Visoki deželni zbor vzemi z obžalovanjem na znanje, da visoko c. kr. naučno ministerstvo ne blagovoli uvaževati tolikrat ponovljenih in vsestransko utemeljenih prošenj za obstanek kranjske gimnazije in eventualno nje razširjenje na vseh osem razredov.

2. Deželnemu odboru se iz nova naroča, da ponovi svojo prošnjo zaradi otvorjenja in razširjenja bivše c. kr. nižje gimnazije v Kranju.“

Vsprejeto!

Pod marg. št. 2. poroča deželni odbor, da je sklep deželnega zbora v 13. seji dne 22. novembra 1890, da se namreč ljudska šola uredi na podlagi verskega izpovedanja in z izključno maternim jezikom, in sklep vis. deželnega zbora v 9. seji dne 5. novembra 1889, da se dozdanja jezikovna uredba na pripravnici za učitelje in učiteljice v Ljubljani primerno prenaradi, naznanil c. kr. deželnemu šolskemu svetu ter ga vprašal, ali je že od visokega c. kr. naučnega ministerstva v tej zadevi došel kak razpis. Deželni šolski svet je dne 10. aprila 1891 odgovoril, da naučno ministerstvo o nasvetih gledé na prenaradbo dozdanje jezikovne uredbe na tukajšnjem učiteljskem ni še — ničesar ukrenilo. Dovoljujem si v imenu večine odseka predlagati naslednjo resolucijo:

Visoka zbornica naj sklène:

„Deželnemu odboru se naroča, naj iz nova pri c. kr. deželnem šolskem svetu stori potrebne korake, da se ljudska šola uredi povsod na podlagi verskega izpovedanja in z izključno maternim učnim jezikom, in da se pridobi za to potrebno učiteljsko

osobje, naj se naše učiteljske v smislu deželnozborskega sklepa, storjenega v 9. seji dne 5. novembra 1889, primerno organizirajo.“

Pod marg. št. 3. poroča deželni odbor, da je bil sluga in laborant c. kr. velike realke, Jos. Simončič dne 19. februarja 1887 določeno nameščen in da je po vodstvu realke pri mestnem magistratu ljubljanskem vložil prošnjo za prvo petletnico letnih 25 gld. od 1. januarja 1891. Na njej. Ker je torej preteklo pet let od njegovega imenovanja in je službo po izpričevalu vodstva opravljal povoljno, nasvetuje odsek za letno poročilo: „Visoki deželni zbor naj pritrdi sklepu občinskega zastopa ljubljanskega z dne 28. oktobra 1884, da se slugi in laborantu na veliki realki, Jos. Simončiču dovoli prva petletnica letnih 25 gld.“

Marg. številki 4. (višja dekliška šola v Ljubljani) in 5. (višja dekliška šola pri Uršulinkah) vzemo se na znanje.

V točki 6. poroča deželni odbor, da je c. kr. deželni šolski svet, zaslišavši poprej mnenje deželnega odbora, na podlagi zakona z dne 5. dec. 1889 sklenil:

1. Ustanovitev posebnih mest verskih učiteljev za ljudske šole razven Ljubljane se za zdaj opusti;

2. nagrada za dušne pastirje, ki na štirirazrednih ljudskih šolah poučujejo v krščanskem nauku, določi se na 80 gld. Na več ko štirirazrednih ljudskih šolah, kakor tudi na štiri- in večrazrednih ljudskih šolah z vzporednicami in dekliškimi razredi določi se za vsako tedensko uro po učnem načrtu v 5. oziroma 6., 7. in 8. razredu, kakor tudi v vseh vzporednih oddelkih in dekliških razredih nagrada 10 gld. na leto;

3. trirazredna ljudska šola z vzporednim oddelkom v prvem razredu v Cerkljah je gledé na nagrado za verski pouk smatrati kot štirirazrednica;

4. verskemu učitelju na meščanski šoli v Krškem se je določila letna nagrada 200 gld.;

5. posvetnim učiteljem se odmerjajo nagrade za verski pouk v smislu § 5. razglasila dež. šol. sveta z dne 29. aprila 1880, dež. zak. št. 5.;

6. za izmero odškodnine za pot verskim učiteljem, kadar poučujejo zunaj svojega stanovišča, se je v smislu § 3., odstavek 3. navedenega zakona določilo naslednje:

a) verskim učiteljem se dovoljujejo odškodnine za pot le tedaj, če je njihovo stanovišče od šole oddaljeno nad 1.5 km.;

b) za vsak kilometer hoda tje in nazaj se plača 9 kr. odškodnine;

c) odškodnine za pot se dovolijo verskim učiteljem kot letni pavšalni znesek, ki se vedno odmeri tako, da se razven daljave v kilometrih in odškodnine za kilometer vzame za podlago 42 tednov na leto ter pri jedno- in dvorazrednicah po dve, pri trirazrednicah po tri vožnje na teden.

Deželni odbor je pritrdil tem sklepom, kakor tudi nasvetu knezoškof. ordinarijata, da se v Ljubljani ustanovita dve mesti katehetov za javne ljudske šole.

Na podlagi teh sklepov dobivajo verski učitelji v Postojini, Kočevju in Kranju po 140 gld. na leto, v Ribnici, Trzinu, in na Vrhniki po 120 gld., v Metliki in Ormožju po 100 gld., v Trnovem, Senožečah, Vipavi, Srednjivasi, Krškem, Št. Jerneju, Radečah, Mokronogu, Škofji Loki, Cerkljah v Št. Vidu pri Ljubljani, Šmartinem, Zagorju, Št. Vidu pri Zatičini, Starem Trgu, Cerknici, Radovljici, Žužemberku, Trebnjem in Kamniku po 80 gld. nagrade na leto. Vsega skupaj znašajo nagrade za verski pouk 2720 gld. brez plač za oba veroučitelja v Ljubljani. Odškodnine za pot, in sicer za 27 ljudskih šol znašajo 1782 gld. 25 kr.

Tu omeni poroč. Žitnik raznih nedostatkov gledé teh remuneracij in odškodnin za pot. Tako je n. pr. veroučitelj v Smedniku dobil v Kranju redno izplačano remuneracijo za pouk v šoli v Trbojah, a za šolo v Gor. Pirničah se mu je nakazala od okrajnega šolskega sveta ljubljanske okolice le od 17. septembra 1891, dasi je že prej redno poučeval na tej šoli in je tudi kot bivši veroučitelj v Ormožju prejel vso remuneracijo. Veroučiteljema na Vrhniki je deželni šolski svet sicer naznanil, da dobita določeno remuneracijo, a davkarija še do danes o tem nič ne vé.

Veroučitelj v Žužemberku še do danes ni dobil nikake remuneracije za pouk na štirirazrednici v Žužemberku in odškodnine za pot na Dvor; istotako ne veroučitelj na Toplicah za pouk na šoli v Šicah.

Zato stavi v imenu odseka nastopno resolucijo:
„1. Visoki deželni zbor naj vzame to poročilo na znanje.

2. Deželnemu odboru se naroča, naj primernim potom posreduje pri c. kr. deželnem šolskem svetu, da verski učitelji v zmislu sklepov c. kr. deželnega šolskega sveta, storjenih na podlagi zakona z dné 5. decembra 1889, redno dobivajo svoje remuneracije, oziroma odškodnine za pot, in da se zaostale odškodnine in remuneracije izplačajo.“

Deželni predsednik baron Winkler omeni, da boče takoj potrebno ukrenil, da se stvar uredi.

Poročevalec dalje omeni, da je visoko naučno ministerstvo z odlokom z dné 4. marca t. l. odgovorilo, da ni moglo ustreči prošnji direktorija zaveze slovenskih učiteljskih društev gledé enkéte strokovnjakov za izdajo slovenskih šolskih knjig, ker se ne strinja z določbami § 8. državnega zakona za ljudske šole.

Vzame se na znanje.

V točki 8. poroča deželni odbor, da je vsled sklepa deželnega zbora v 6. seji dné 31. oktobra 1890 prosil c. kr. deželni šolski svet, naj primernim in zanesljivim potom poizvé število slovenskih otrok, ki obiskujejo kočevske ljudske šole z nemškim učnim jezikom. Na to prošnjo z dné 18. februarja 1891 deželni odbor doslej ni dobil še nobenega odgovora, kako je za pouk takih otrok v njihovem maternem jeziku skrbjeno, oziroma kako naj se ta pouk uredi in zagotovi, zato tudi ni pripravil za to zasedanje nobene primerne predloge. Večina odseka za letno poročilo torej nasvetuje:

„To poročilo se vzame na znanje, ob enem pa naroči deželnemu odboru, naj na merodajnem mestu dela na to, da se izvrši omenjeni sklep deželnega zbora.“

Deželni predsednik baron Winkler nato prečita poročilo deželnega šolskega sveta o številu slovenskih in nemških otrok v posameznih šolah na Kočevskem.

Ostale točke letnega poročila o šolstvu se vzamejo na znanje, kakor tudi poročilo o deželni vinarški, sadjarski in poljedelski šoli na Grmu.

Ob 1/10. uri je bila seja končana.

Politični pregled.

V Ljubljani, 15. aprila.

Notranje dežele.

Državni zbor, ki se snide dné 26. t. m., boče zboroval do konca maja. Posvetoval se boče pred vsem o dunajskih prometnih napravah in pa o vredenju valute.

Poljaki in Mladočehi. Dr. Gregar je v deželnem zboru trdil, da bodo Mladočehi v državnem zboru obnovili prejšnjo desnico in tako napravili zvezo proti zjedineni levici. Poljski listi pa na to odgovarjajo, da so te besede bile gotovo namenjene le lahkomišljenosti čeških volilcev. Poljaki z rusofilsko stranko Mladočehov ne bodo nikdar hčdili. Mladočehi so zopet izvedeli, da dokler bodo pri vsaki priliki proslavljali Rusijo, kakor je storil v minolem deželnem zboru Vašaty, se nemajo nadejati, da bi Poljaki z njimi vzajemno postopali. Ko bi Mladočehi odstranili vse rusofilske elemente, še le potem bi bilo mogoče sporazumljenje s Poljaki. Mladočehi bi morali vedeti, da je politični položaj češkega naroda neugodnejši, nego poljskega v Avstriji, da torej Čehi bolj potrebujejo Poljakov nego Poljaki Čehov, in bi po tem morali vrnati svojo politiko in vse opustiti, kar bi Poljake žalilo.

Češkonemška sprava. Odklonitev češke sprave ni bila tako lahka. V klubu veleposestnikov je bilo proti temu precejšnje nasprotje. Knez Windischgrätz in še deset drugih konservativnih veleposestnikov je bilo odločno za to, da se sprava nadaljuje. V plenumu so glasovali sicer proti spravi, ker neso hoteli pokazati neječnosti mej veleposestniki. Staročeski klub je pa naročil članom, ki so v komisiji za razdelitev okrajev pri nadsodišču, da še ostanejo v tej komisiji, ali pri obnovljenju obravnav oddajo izjavo v smislu staročeskega manifesta z dné 14. februarja, potem pa postopajo v sporazumljenju zaupnikov staročeskega kluba.

Dolenje-avstrijski deželni zbor. Malo zadovoljni so nemški liberalci z letošnjim zborovanjem dolenje-avstrijskega deželnega zbora. Njih listi vzdihujejo, da se je liberalna večina dala strahovati od protiliberalcev. Posebno zakon o preskrbovanju ubogih jim je trn v peti. Protiliberalci so dosegli, da bodo tudi bogatini morali v precejšnji meri donášati za preskrbovanje ubogih. Liberalci bi seveda bili radi se bolj upirali, ali začenjajo se bati svojih volilcev. Ze tako vpliv liberalne stranke propada, če bi pa kar naravnost pokazala, da jej je le za židovske bogatine, bi pa kmalu zgubila vse zaupanje pri večini prebivalstva. Kako da je liberalna večina se bala protiliberalnih agitacij, pač najbolje doka-

zuje to, da je v komisijo za izvedenje zakona o dunajskih prometnih napravah izvolila tudi Luagerja. Kdor vé, kako liberalci sovražijo tega moža, boče znal to ceniti. Deželni zbor je sicer po imenu večinoma liberalen, ali večina je prisiljena, vedno bolj popuščati liberalna načela. Gotovo je to vésele znamenje.

Príhod novega guvernerja na Reko vršil se je minulo nedeljo z velikim slavljem. Novoimenovani guverner grof Batthiányi pripeljal se je po morju, da bi se mogla ogerska gizdavost bolje pokazati na vodi. Topovi so grmeli, godba je svirala, in tolpe kričale so „evviva“. Grof Batthiányi je nekako čutil, da ni na ogerskih tléh, in je zaradi tega govoril — laški govor. Laščina, koja se tako šopiri v našem Primorju, postala je torej na Reki — vladni jezik. Prirojeni jezik seveda bil bi hrvatski, nov madjarski guverner se pa ne sme zameriti svoji vladi.

Vnanje države.

Italija. Nepričakovano je prišlo do minister-ske krize. Ministri se neso mogli sporazumeti o nekkih finančnih zadevah in Rudini je kralju izročil ostavko. Kralj mu je naročil sestaviti novo ministerstvo. Misli se, da se boče kriza lahko poravnala. Večina sedanjih ministrov boče ostala.

Italija in Zjedinjene države. Razpor mej Italijo in severo-amerískimi zjedinenimi državami zaradi pobitih Italijanov v Novem Orleansu je definitivno poravnán. Za družine pobitih Italijanov dale so Zjedinjene države 125.000 frankov. Diplomatični odnošaji so se zopet obnovili.

Francija. Francoski zbornici sta tudi odšli na velikonočne počitnice in se iz nova snideta dné 17. maja. Minolo zasedanje ni bilo posebno plodovito. Nobenega večjega dela neso dovršili. Mnogo časa se je potratilo z razgovori o raznih interpelacijah in pa z rešitvijo ministerske krize v februarju. Najbolj pa vsako vspešno delovanje ovirajo radikanci, katerim nobena stvar ne ugaja, sami pa tudi nič dobrega nasvetovati ne vedó.

Anglija. Tabor anarhistov v Londonu se je popolnoma ponesrečil. Zbralo se je jedva petdeset oseb. Zaradi tega se je pa tudi opustil protest proti obsodbi nekaterih anarhistov. Navzoči so imeli priliko prepričati se, da Anglija ni tla za anarhiste.

Brazilijska. Zaprli so poslanca Barretto, dva časnikarja in več drugih oseb, ker so narod hujskali, da naj se spunta in pa Fonseco zopet proglasi za predsednika. Govori se, da je general Fonseca nevarno zbolel in se je bati njegove smrti. Morda je pa to politična bolezen, ker se mu namere neso posrečile. Nedavno se je tudi govorilo, da za zmiraj zapusti domovino, ali kmalu za tem ve je pa izvedelo o zarotah proti vladi od strani njegovih privržencev.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 15. aprila.

(Božji grobovi) ljubljanskih cerkvah so letos posebno krasni, v prvi vrsti pa v frančiškanski cerkvi.

(Državni zbor) se snide, kakor smo že sporočili, dné 26. aprila. Dnevni red je nastopni: 1. Poročilo železničnega odseka o peticiji za zgradbo železnice Karlovi vari-Neuhammer-Büringen-Platten-državna meja. 2. Poročilo davčnega odseka o peticiji deželnega odbora solnograškega, da bi se vredilo pobiranje deželnih in občinskih naklad od pridobinskih in dohodninskih davkov lokalnih železnic. 3. Poročilo legitimacijskega odseka o izvolitvi poslancev dr. Pergelta, dr. Plažeka, grofa Koziobrodkega in A. Šupuka. 4. Prvo branje vladne predloge o postavnem načrtu gledé direktnih personalnih davkov. 5. Poročilo budgetnega odseka o predlogu dr. grofa Pininskega in tovarišev gledé okrajnih šolskih nadzornikov v Galiciji. 6. Poročilo budgetnega odseka o vladni predlogi gledé dunajskih prometnih naprav.

(Deželni odbor kranjski) je imenoval za sekundarije v deželni bolnišnici gg. dr. St. Divjaka, drd. E. Eržena in drd. Pregla.

(Katol. tiskovnemu društvu) poslal je za pírue č. g. župnik kranjskega dekanata, goreč podpornik vsemu dobremu, zopet petindvajset goldinarjev. Za velikodušen dar izreka mu odbor najtoplejšo zahvalo. Bog plačaj!

(Iz ormoškega okraja) se nam piše: Po vinogradih našega okraja se je prva kóp z večine že končala. Le tu in tam še vidiš dolge vrste kopačev, in sicer v goricah onih posestnikov, kojim do sedaj pri najboljšej volji ni bilo možno dobiti delaveev — kopačev, za koje nam je letos trda hodila. — Vinogradniki si obetajo letos v obče dobro vinsko letino dal Bog, da bi se ne varali. Da bi trta kje pozebila, o tem je le malo slišati. Pač pa se govori, da je nesnažni mrées: trtna uš baje že prav blizu. No, te nam pa res ni treba; dovolj smo kaznovani po strupeni rosi, koja se prikazuje že par let sem ter povzročuje pri onih, ki je s škropljenjem ne uniču-

čujejo, slabo bratev po kvaliteti in kvantiteti. Sicer pa so se za skoraj vsi boljši posestniki vinogradnikov udali mnenju onih, ki trde po pravici, da ni drugega pripomočka zoper peronosporo, nego kropljenje z bakrenim vitriolom. — Po počí od ponedeljka do do torka dre 12. t. m. ukradli so posestniku Kunstu v Obrežju fare središke neznaní lopovi iz hleva telico, ki je bila vredna kakih 40 glđ. Sum leti na cigane, ki so se baš ta dan pritepli v Središče, a takoj drug dan zopet izginili — baje nazaj na Oggersko, od koder so se bili pritepli, ne da bi jih bili zasačili orožniki.

(Slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani) priredi dne 19. t. m. v dvorani ljubljanske čitalnice slavnostni večer v spomin tristoletnice rojstva J. A. Komenskega. Vspored objavimo jutri.

(Častnim občanom) je dne 10. t. m. občinski zastop vipavskega trga izvolil g. okr. glavarja markiza Gozanijsa.

(Pomočnih uradnikov) bolniškega in podpor-nega društva občni zbor dné 14. t. m. je bil prav dobro obiskan, udeležilo se ga je nad dve tretjini rednih članov. Podrobno poročilo priobčili bodemo pozneje, za danes javimo le o izidu odborove volitve. Gosp. Ant. Gutnik je bil izvoljen načelnikom, g. Fran Kandarè njegovim namestnikom, g. Josip Hauptman tajnikom, g. Josip Kuralt blagajnikom, dalje gg. Alfonz Kovačič, Josip Knez in Jakob Preskar odborniki; namestnikoma pa sta bila izbrana gg. Aleksander Martinec in Ivan Jonke. Kot preglednika računov gg. Ivan Strajnar in Alojzij Benda.

(Bolnišnica v Novem Mestu.) Zadnje „Dolenjske Novice“ pišejo mej drugim: „Kedaj dobimo mi Novomeščani bolnišnico? Gotovo ni preveč, ako pravimo, da je tu pri nas tudi potrebna. Res ne vémo, zakaj bi bilo vse v Ljubljani? Zakaj naj bi ne dobilo kaj tudi „ubogo“ Novo Mesto? Gotovo bi bilo bolje, ako bi imeli dolenjski bolniki bolnišnico bližje, kakor v Ljubljani. Mari ne vidimo, da še sedaj bolniki hodijo rajši v bližnje Brežice in Karlovec, dežela pa pošilja zanje denar v tuje.“ — O pomba vredništva: To potrebo uvidevajo vsi deželni poslanci brez razlike, naglašal jo je večkrat tudi g. zastopnik dolenjskih mest. Prepričani smo, da se boče v tem oziru moralo prej ali slej potrebno ukreniti. Umestno pa se nam zdí naglašati, da morajo interesentje sami tudi storiti potrebne korake in ne vsó inicijativo in skrb nalagati dotičnim zastopnikom. Kdor trka, se mu odpré!

(Učiteljske plače na Koroškem.) Kakor je povzeti poročilu finančnega odseka koroškega deželnega zbora, znašajo redne učiteljske plače za ljudske šole 1892. leta 381.952 glđ. Dobi pa: 32 učiteljev po 700 glđ., 52 učiteljev po 600 glđ., 258 učiteljev po 540 glđ., 135 učiteljev po 480 glđ., 92 podučiteljev po 360 glđ., 13 učiteljic po 480 glđ., 27 učiteljic po 432 glđ., 34 učiteljic po 384 glđ., 22 podučiteljic po 300 glđ. — Upravne doklade znašajo vkupe 18.730 glđ. (10 po 150 glđ., 19 po 120 glđ., 4 po 100 glđ., 31 po 90 glđ., 121 po 60 glđ., 150 po 30 glđ.). Starostnih doklad je 34.822 glđ. (98 po 60 glđ., 467 po 50 glđ., 9 po 48 glđ., 105 po 40 glđ., 30 po 32 glđ.). — Osobje deške in dekliške meščanske šole v Celovcu dobi plače vkupe 7970 glđ. — Novih starostnih doklad odkaže se za 1892. leto 9389 glđ. — Remuneracija za 55 učiteljic za ženska ročna dela znaša 2739 glđ. — Za razne druge remuneracije je določenih 6050 glđ.

(Z Goriškega) se nam piše: Kakor ste že sporočili, umrl je dné 11. aprila v Cirknem bivši vikarij v Novakah, čast. g. Anton Selak, po mučni trimesečni bolezni vsled ostrupljenja krvi. Bil je vsled svojega humorja pri vseh znancih jako priljubljen, gostoljuben, v govoru kratkočasen in šaljiv; bil je mož stare korenine, duhovnik v pravem pomenu besede, značajan, previden, moder, in zato obče spoštovan. Bog mu daj obilo plačilo!

(Iz Godoviča) se nam poroča: Dne 12. aprila t. l. vršila se je v tukajšnji občini volitev občinskega starešinstva. Izvoljen je enoglasno županom g. Jožef Gruden, svetovalca pa sta gg.: Janez Rudolf in France Lenassi.

(Južno-štajerska hranilnica v Celju) nam je doposlala poročilo za upravno leto 1891. V letu 1891 imela je južno-štajerska hranilnica, odstevši gotovino pričetkom leta 17.288 glđ. 41 kr. in gotovino koncem leta 12.589 glđ. 61 kr. skupnih prejemkov 530.602 glđ. 6 1/2 kr. in skupnih izdavkov 535.300 glđ. 86 1/2 kr., torej denarnega prometa 1.065.902 glđ. 93 kr. Hranilnih vlog vložilo je v

letu 1891 na novo 570 strank in na že obstoječ
hranilne vloge določilo 130 strank v 268 kratih.
Vložilo se je od 700 strank 393.239 gld. 26 kr.
Vzdignilo se je vlog popolnoma od 101 stranke in
deloma v 579 kratih od 198 strank skupaj 211.122 gld.
31½ kr. Vložilo se je torej več, kakor vzdignilo
182.116 gld. 94½ kr. Stanje hranilnih vlog koncem
leta 1890 je bilo 524.144 gld. 58 kr., kapitalizirane
obresti v I. semestru so znašale 10.216 gld. 36 kr.
in v II. semestru 12.662 gld. 54 kr. Skupno stanje
hranilnih vlog koncem leta 1891 znaša 729.140 gld.
42½ kr. proti 524.144 gld. 58 kr. koncem l. 1890
in je tedaj priraslo vlog za 204.995 gld. 84½ kr.
Na vlagatelja poprek pride 527 gld. 21½ kr. Pro-
šenj za posojilo vložilo se je 425 za skupaj
364.467 gld. 74 kr. Dovolilo se je v 36 sejah rav-
nateljstva skupaj 286.816 gld. 74 kr. Od te svote
izplačalo se je v l. 1891 na zemljišča 297 strankam
213.402 gld. 46 kr., 2 občinama 8000 gld., 2
strankama na zastave 1850 gld., skupaj 223.252 gld.
46 kr. Posojila na zemljišča in hiše znašajo koncem
leta 1891 640.964 gld. 80 kr., torej prirastek kon-
cem leta 1891 za 188.126 gld. 75 kr., posojila
dana občinam znašajo koncem l. 1891 15.526 gld.
50 kr., torej prirastek koncem leta 1891 za
11.629 gld. 62 kr. Posojila na zastave znašajo
1850 gld., torej letos prirastek za 1500 gld. Skupna
svota posojil koncem leta 1891 znaša 658.341 gld.
30 kr. Na obrestih od posojil sprejelo se je l. 1891
25.451 gld. 40 kr. in na zamudnih obrestih
183 gld. 56 kr., skupaj 25.634 gld. 96 kr. Za-
ostale obresti narasle so v preteklem letu na
4511 gld. 17 kr. proti 992 gld. 35 kr. leta 1890;
za leto 1892 naprej plačane obresti pa znašajo
5141 gld. 20 kr. proti 4424 gld. 16 kr. v l. 1890.
Rezervni zaklad koncem leta 1890 je našel
2123 gld. 30 kr., čisti dobiček leta 1891 znaša
3938 gld. 42½ kr. in v smislu § 6. pravil pridene
rezervnemu zakladu, kateri koncem leta 1891 znaša
6061 gld. 72½ kr. ali 0.83% od skupne svote
hranilnih vlog. Iz tega poročila je razvideti napredek
hranilnice, kateri se posebno pokazuje v tem, da
hranilnica obrača največjo pozornost in skrb na to,
da svoje zaklade nalaga popolnoma varno na zem-
ljišča, da si pa pridobiva tudi potrebnega mobil-
nega kapitala, da more vselej svojim vlagateljem
ustreči na njihovo zadovoljnost. Ravnateljstvo izreka
ob enem iskreno zahvalo vsem sotrudnikom, prija-
teljem in podpirateljem tega denarnega zavoda za
njihovo sodelovanje, podpiranje in blagovolnost s
prošnjo, da ostanejo še znanprej zvesti. Končno na-
znanja ravnateljstvo še žalostno vest, da je umrl za
hranilnico velezaslužni ud ravnateljstvo preč. dekan
braslovski gosp. Lovro Potočnik in nadopolni tajnik
gosp. Anton Ziegler.

(Sodniška obravnava zoper dijaka Pajerja) je
bila v Zagrebu včeraj končana. Toženca je zagovar-
jal g. dr. Derenčin. Končno je bil Pajer obso-
jen zaradi uboja na dve leti težkega zapora. Pajer
je med obravnavo vedno jokal in zatrjeval, da ni
imel namena, ustreliti Srba Kneževića, on je v pre-
piru vedno naglašal hrvatsko, a slednji srbsko sta-
lišče, in ni učinil zločina zaradi narodnostnega so-
vrstva.

(Trgovinskega bolniško-podpornega društva) v
Ljubljani računski zaključek za leto 1891 izkazuje
prejemkov 7280 gld. 8 kr., izdatkov 5250 gld.
68 kr.; rezervni zaklad iznaša zdaj 38.423 gld.
94 kr. Občni zbor bo de baje po Veliki noči. — Od
1. januarja leta 1836 do 31. decembra leta 1891

je društvo prejelo: 178.509 gld. 30 kr. in izdalo:
100.070 gld. 12 kr., in sicer bolniška blagajnica
87.412 gld. 86 kr. in podporni oddelk 12.675 gld.
26 kr. Rezervni zaklad bolniške blagajnice ima
imenja: 38.423 gld. 94 kr. in oni podpornega od-
delka: 40.015 gld. 24 kr., vkupe torej v 56 letih:
78.439 gld. 18 kr.

(O novih učilih za šole.) Vsled odredbe nauč-
nega ministerstva se javlja, da bode objavljen se-
znam novih učil za šole, v kojem bodo obsežene
tudi učne knjige verske vsebine, katere so odobrile
pristojne cerkvene oblasti in ministerstva. Zastarele,
preobsežne in nepraktične učne knjige ne bodo uvr-
ščene v novem seznamu.

(Štepan Marko Daxner †.) Iz Tisovca na Slo-
vaškem se poroča, da je ondi umrl g. Štepan M.
Daxner, jeden prvih mož in narodnih bojnikov
stiskanih bratov naših pod Tatrami. Daxner se je
porodil l. 1823 v Tisovcu, bil je vse svoje življenje
neumorno delaven in požrtvovalen v korist svojega
tlačnega ljudstva. Med ogerskimi Slovaki bode živel
v večnem spominu, med onimi pa, ki so poznali
pokojnika, osigurjen mu je časten spomin. Slovaki
smatrajo Daxnerja za jednega svojih prvih mož.

(Resno vprašanje do justičnega ministra.) Pri
brnskem kazenskem sodišču so zaukazane veliki
petek in veliko soboto končne obravnave,
in sicer pred tremi senati. — „Vprašamo g. mini-
stra grofa Schönborna, — piše „Hlas“, — soglaša
li s tem, da se ob takih za katolike svetih dnevih
kaj takega more pripetiti pri kazenskem sodišču, ko
ima nasprotno civilno sodišče počitnice?“

Telegrami.

Rim, 14. aprila. „Voce della Verità“
poroča, da se bode vsled nesporazumljenja
ministrov o izrednih troških za vojaške na-
mene skoraj gotovo storil priziv na krono.

Rio de Janeiro, 14. aprila. Brazil-
janski parnik „Pernambuco“ je odplul s
kaznjenci proti amaeonskim državam.

Filadelfija, 14. aprila. Delegati države
Pensylvanije so dobili nalog, glasovati za
Clevelanda kot predsednika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		V. veter	Vreme	Mojline na 24 ur
opazovanja		barometra v mm	termometra po Celziju			
14	7. u. jut.	723 1	9.8	sl. sever	dež	9-10 dež
	2. u. pop.	723 5	17.0	sl. zapad	del. jasno	
	9. u. zveč.	724 2	11.0	"	jasno	
Srednja temperatura 12.6°, za 3.5° nad normalom						

Katoliškemu podpornemu društvu v Celju za vzdrževanje dekliške šole šolskih sester

so blagovolili darovati, oziroma letuino plačati p. n.
čč. gg. udi:

Zupanec Jan., posest v Gaberjih	2 gld. — kr.
Atteneder Jož., kateh. v Celju	3 „ — „
Naprudnik Fr., duhovnik v pok., 2 oblig. à 100 gld.	200 „ — „
Kager Ferd., pasar v Celju	2 „ — „
Herič Terez., posest. v Celju	2 „ — „
Herg Lovro, kanonik v Mariboru	5 „ — „
Schmid Jan., bukovez	2 „ — „
Dr. Ipavc Gust., zdravnik v St. Juriju	3 „ — „
Berglez Jan., župnik v Artečah	2 „ — „
Sländer Ant., žup. v Star. Trgu	5 „ — „
Mikuš Valent., kapl. v St. Juriju	2 „ — „
Celjski okrajni zastop	100 „ — „

Dunajska borza.

Dné 14. aprila.

Papirna renta 5%, 16% davka	94 gld. 90 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	94 „ 40 „
Zlata renta 4%, davka prosta	110 „ 60 „
Papirna renta 5%, davka prosta	102 „ 40 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	977 „ — „
Kreditne akcije, 160 gld.	313 „ 50 „
London, 10 funtov strl.	119 „ 05 „
Napoleonondor (20 fr.)	9 „ 45 „
Cesarski cekini	5 „ 65 „
Nemških mark 100	58 „ 30 „

Dné 14. aprila.

Ogerska zlata renta 4%	108 gld. 70 kr.
Ogerska papirna renta 5%	101 „ 80 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	139 „ 50 „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	141 „ — „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	183 „ 75 „
Zastavna pisma avstr. ostr. zem. kred. banke 4%	96 „ 15 „
Zastavna pisma	100 „ 70 „
Kreditne srečke, 100 gld. „ „ 4½%	193 „ 50 „
St. Genois srečke, 40 gld.	62 „ 50 „

Karba Matija kapl. na Doberni	2 „ — „
Zdolšek Andr., kaplan na Paki	5 „ — „
Kladnik Apol., hišinja	2 „ — „
Balon Ant., žup. na Vranskem	5 „ — „
Kolar Vinko, kapl. v Galiciji	5 „ — „
Šijanec Alojzij, žup. v Negovi	2 „ — „
Košar Ivan, žup. v Galiciji	2 „ — „
Ribar Ant., žup. v St. Vidu	5 „ — „
Prešern Iv., žup. v Koprivnici	3 „ — „
Posojilnica v Žalcu	15 „ — „
Ogradi fr., opat., žup. v Celju	50 „ — „
Dimec Ana, v Medlogu	4 „ — „
Pleteršnik Maks, prof. v Ljubljani	3 „ — „
Krušič Jak., žup. v St. Andražu	5 „ — „
Gr. Brencič Alojzij, odvetnik v Celju	2 „ — „
Murn Mat., hiš. posest. na Bregu	2 „ — „
Kmecl Matevž, krojač v Celju	2 „ — „
Zupanec Jan. cerkvenik v Celju	3 „ — „
Zupanec Val., posestnik na Gor. Hudinjah	2 „ — „
Erjavec Peter, žup. v Trbovljah	10 „ — „
Veternik Ant., kapl. v Trbovljah	5 „ — „
Okrajni zastop Vrnski	5 „ — „
Schellander Ljud. c. kr. finančni uradnik v pok.	3 „ — „
Pfeifer Neža, hiš.	2 „ — „
Kržič Ant., kateh. v Ljubljani	10 „ — „
Cerjak Antonija, pos. v Rajhen- burgu	2 „ — „
Občina celjska okolica	150 „ — „
V pušici pri „Blaznu“	4 „ 66 „
Stuler Jozefa hiš.	2 „ — „
Posojilnica v Celju	150 „ — „
Pišek Marija ostarica	2 „ — „
Ogrizek France, kapl. v St. Juriju	2 „ — „
Posojilnica v Konjicah	25 „ — „
Posojilnica v Gornjem Gradcu	5 „ — „
Dr. Matek Davorin, prof. v Mar. Hribernik Jak., špirit. v Mar.	5 „ — „
Fluber Marija posest.	10 „ — „
Stampe Liza, posest. na Bregu	5 „ — „
Vrečko Matevž, žup. na Ponkvi	5 „ — „
Več oseb skupaj	10 gld. 46 kr.
Bog plati vsem.	

OGLAS.

Od 3000 knjig krasnih pesni Frana Zakrajšeka
jih je le še malo iztisov v zalogi. Kdor jih zeli, dobi jih
po znižani ceni 40 kr. poštnine prosto. V zalogi jih ima

A. Binder,

Trst, Via Malcanton št. 5.

V Dragi v kočevskem okraju je
naprodaj

hiša,

v kateri se nahaja gostilna in prodajalnica,
pod jako dobrimi pogoji, ali se pa tudi
oddá v najem. — Več se zvé pri J. Modicu
v Novi Vasi pri Rakeku. 203 3—3

Tinktura za želodec,

katero prireja GABRIEL PICCOLI,

lekarnar „pri an-
gelju“ v Ljub-
ljani, Dunajska
cesta, je mehko,
lahno učinkujoče,
delovanje prebav-
nih organov
ureja joče
sredstvo.

Krepča
želodec, ter po-
spešuje telesno odprtje. — Razpo-
šilja jo izdelovatelj v zaboječih po 12 in
več steklenic. Zaboječ z 12 stekl. velja
gld. 1.36, z 55 steklen., 5 Kg. teže, velja
gld. 5.26. Poštnino plača naročnik. —
1 steklenica velja 10 kr. (60-34)
(1309 11)

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju,

I. Wollzeile št. 10.
Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem
listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute
in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnic priporočamo:

- 4% gališke propinacijske zadolžnice.
- 4½% zastavna pisma peštanske ogerske komer-
cijonalne banke.
- 4½% komunalne obveznice ogerske hipotečne
banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podruž-
nice njene.

150.000 goldinarjev

dobi se z jedno

kreditno promeso

à gld. 4½ in 50 kr. kolek.

Žrebanje dné 2. maja.